ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

Lietas Nr.A420338913
Lietas arhīva Nr.A42-03389-13/43

SPRIEDUMS

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 9.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis S.Linkevičs

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc E.K pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pietiecējam tiktu piešķirts dzīvokļa pabalsts par laika periodu no 2012.gada 1.novembra līdz 2013.gada 31.janvārim.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 18.decembrī E.K (turpmāk – pieteicējs) vērsās Rīgas Sociālajā dienestā ar lūgumu piešķirt dzīvokļa pabalstu.

Ar Rīgas Sociālā dienesta 2013.gada 17.janvāra lēmumu Nr./numurs/ (turpmāk – Sākotnējais lēmums) atteikts pieteicējam dzīvokļa pabalsts.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicējs vērsās Rīgas domes Labklājības departamentā.

[2] Ar Rīgas domes Labklājības departamenta 2013.gada 22.februāra lēmumu Nr.DL-13-131-ap (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 5.pants nosaka, ka sociālais dienests sociālo palīdzību sniedz, pamatojoties uz palīdzības pieprasītāja materiālo resursu - ienākumu un īpašuma novērtējumu, individuāli paredzot katra klienta līdzdarbību.

Rīgas pašvaldības pabalsta dzīvojamās telpas īres maksas un maksas par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, segšanai piešķiršanas un aprēķināšanas kārtību līdz 21.01.2013. noteica Rīgas domes 17.02.2004. saistošie noteikumi Nr.56 ,,Par dzīvokļa pabalstu Rīgas iedzīvotājiem" (turpmāk - Noteikumi Nr.56). Saskaņā ar Noteikumu Nr.56 2.1.punktu dzīvokļa pabalsta apmēru aprēķina, ņemot vērā palīdzības pieprasītāja ienākumus, Rīgas domes noteikto garantēto minimālo ienākumu līmeni un normatīvos izdevumus par īri un pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu.

Savukārt garantētā minimālā ienākuma (turpmāk — GMI) līmeni līdz 21.01.2013. noteica, Rīgas domes 03.07.2007. saistošie noteikumi Nr.84 ,,Noteikumi par Rīgas pilsētas pašvaldības sociālajiem pabalstiem" (turpmāk - Noteikumi Nr.84). Saskaņā ar Noteikumu Nr.84 29.punktu GMI līmenis pilngadīgai personai ir Ls 40 mēnesī, vecuma un invaliditātes pensiju saņēmējiem Ls 90 mēnesī.

[2.2] Pēc Labklājības departamenta rīcībā esošās informācijas no Rīgas pašvaldības sociālo pabalstu administrēšanas informatīvās

sistēmas, pieteicējs 15.11.2012. vērsās Sociālajā dienestā, aizpildīja iztikas līdzekļu deklarāciju, kurā norādīts, ka pieteicēja ģimenes vidējie ienākumi ir Ls 384,94 mēnesī, vidējie ienākumi vienam ģimenes loceklim mēnesī ir Ls 128,31, kas atbilst maznodrošinātas ģimenes statusam. Pieteicēja ģimenē ir viena darbspējīga persona un divi vecuma pensijas saņēmēji, līdz ar to pieteicēja ģimenes kopējais garantētā minimālā ienākuma (turpmāk - GMI) līmenis ir Ls 220 mēnesī. Aprēķinot dzīvokļa pabalstu tiek ņemti vērā pieteicēja ienākumi Ls 384,94 un pieteicēja ģimenes kopējais GMI līmenis Ls 220. Pēc dzīvokļa pabalsta aprēķina (pieteicēja ģimenes ienākumi Ls 384,94 - pieteicēja ģimenes kopējais GMI līmenis Ls 220 – Ls 164,94) Ls 164,94 pieteicējam dzīvokļa īres un komunālo pakalpojumu apmaksai. Pēc Sociālā dienesta sniegtās informācijas pieteicēja dzīvokļa īres un normatīvie komunālo pakalpojumu apmaksas izdevumi ir mazāki par Ls 164,94 mēnesī (novembrī - Ls 100,27, decembrī – Ls 105,41 janvārī Ls 100,27). Tā ka pieteicēja ģimenes ienākumi ir pietiekoši, lai pieteicējs varētu samaksāt par dzīvokļa īri un komunālo pakalpojumu normatīvajiem izdevumiem, tad Sociālajam dienestam nav pamata piešķirt pieteicējam dzīvokļa pabalstu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu piešķirts dzīvokļa pabalsts par laika periodu no 2012.gada 1.novembra līdz 2013.gada 31.janvārim. Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[3.1] Rīgas domes Saistošo noteikumu Nr.192 21.punkts paredz ģimenēm, kurās ikmēneša ienākums uz vienu ģimenes locekli nepārsniedz Ls 200, tiesības saņemt minēto saistošo noteikumu 19.2.apakšpunktā paredzēto dzīvokļa pabalstu: ,,21. Tiesības saņemt šo saistošo noteikumu 19.2.apakšpunktā minēto pabalstu ir personām, ... kuru vidējie ienākumi pēdējo trīs mēnešu laikā nepārsniedz Ls 200 katram ģimenes loceklim ...”

Pieteicēja kopienākums uz visu ģimeni sastāda Ls 384,94 mēnesī, kas savukārt sastāda Ls 128,31 uz vienu ģimenes locekli. Šis ienākums ir zemāks par Rīgas domes Saistošo noteikumu Nr.192 21.punktā paredzēto, tātad pieteicējam ir tiesības saņemt palīdzību dzīvokļa īres un komunālo pakalpojumu apmaksai - dzīvokļa pabalstu. Minētie Saistošie noteikumi ir publicēti Rīgas domes mājas lapā www.riga.lv no 2012.gada 6.novembra.

Tieši tādu pašu redakciju satur Rīgas domes Saistošo noteikumu Nr.202 21.punkts, kurus Rīgas dome apstiprināja 2013.gada 15.janvārī un kuri ir spēkā no 2013.gada 21.janvāra.

[3.2] Rīgas domes Labklājības departamenta direktors savā atbildē apgalvo, ka ,,Rīgas pašvaldības pabalsta dzīvojamas telpas īres maksas un maksas par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, segšanai un aprēķināšanas kārtību līdz 21.01.2013. noteica Rīgas domes 17.02.2004. Saistošie noteikumi Nr. 56.”

Arī Saistošo noteikumu Nr.56 1.2.apakšpunkts paredz, ka tiesības saņemt šajos saistošajos noteikumos paredzēto dzīvokļa pabalstu ir ģimenei vai atsevišķi dzīvojošai personai (turpmāk tekstā - palīdzības pieprasītājs), kas deklarējusi savu pamata dzīvesvietu Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā ne mazāk kā divpadsmit mēnešus pirms pabalsta pieprasīšanas, dzīvo atbilstoši norādītajai adresei, ja vidējie ienākumi pēdējo trīs mēnešu laikā nepārsniedz Ls 200 katram ģimenes loceklim mēnesī un nepārsniedz Ls 250 atsevišķi dzīvojošai personai mēnesī.” 1.4.5.apakšpunkta obligātais nosacījums ir prasība piestādīt sociālajam dienestam dzīvokļa īres un komunālo pakalpojumu apmaksas dokumentu oriģinālus: ,,1.4.5. uzrāda ar dzīvojamās telpas lietošanu saistītu maksājumu kvīšu oriģinālus par iepriekšējo mēnesi.”

Pieteicējs iesniedza sociālajam dienestam visus dzīvokļa uzturēšanas maksājumu apliecinošos dokumentus, sociālais dienests tos nokopēja. Tomēr pieteicēja ģimenes faktiskie izdevumi dzīvokļa īres un komunālo pakalpojumu apmaksai pie dzīvokļa pabalsta summas aprēķināšanas netika ņemti vērā. Dzīvokļa pabalsta apmēra aprēķināšanas formula neņem vērā klienta dzīvokļa uzturēšanas reālos izdevumus, sakarā ar ko rodas pamatots jautājums: kāpēc tādā gadījumā tika pieprasīti visi ar dzīvokļa uzturēšanu un apmaksu saistītie dokumenti? Pieteicējs uzskata, ka sociālais dienests tādā veidā rada papildus grūtības cilvēkiem, kuriem saskaņā ar valstī pastāvošo likumdošanu ir tiesības griezties minētajā dienestā pēc palīdzības.

Tātad sociālais dienests izvērtēja, ka pieteicēja ģimenes faktiskie maksājumi 2013.gada janvārī sastādīja Ls 115, taču reāli faktiskie maksājumi 2013.gada janvārī sastādīja Ls 189,04. Ja no pieteicēja ģimenes kopienākuma 2013.gada janvārī atskaitīt dzīvokļa uzturēšanas izdevumus 2013.gada janvārī, tad uz vienu ģimenes locekli atliek Ls 65,30, kas savukārt ir ievērojami mazāk par MK noteikto nabadzības līmeni Ls 90: 384,94-189,04-195,90:3=Ls 65,30.

[3.3] Pieteicējs norāda, ka dzīvo denacionalizētajā mājā ar namīpašnieku atslēgto centrālo apkuri, krāsnis dzīvoklī nav, sakara ar ko ir spiests apsildīt dzīvokli ar elektriskiem eļļas kaloriferiem, kas savukārt prasa lielus izdevumus par elektrību un gāzi.

Pieteicējs uzskata, ka saistošo noteikumu dzīvokļa pabalsta aprēķināšanas formula ir klajā pretrunā ar to pašu Rīgas domes Saistošo noteikumu Nr.192 un Nr.202 21.punktu, un klients tiek tīšām maldināts.

Pieteicējs uzskata, ka sociālā dienesta un Rīgas domes Sociālā departamenta atteikums piešķirt viņa maznodrošinātai ģimenei dzīvokļu pabalstu, ir prettiesisks un nepamatots. Bet Rīgas domes Saistošie noteikumi Nr.56, 192 un 202 tīšuprāt maldina klientu, sakarā ar ko ir nodarīts smags morāls kaitējums kas atbilst Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.panta formulējumam, kurā teikts: ,,Morālais kaitējums šā likuma izpratnē ir fiziskas personas ciešanas, kuras tai izraisījuši būtisks šis personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums”.

Nav saprotams pie kādiem apstākļiem ģimene, kur ikmēneša ienākums uz vienu ģimenes locekli sastāda līdz Ls 200, var rēķināties ar Rīgas Sociālā dienesta palīdzību - dzīvokļa pabalsta piešķiršanu.

[4] Paskaidrojumā tiesai atbildētāju – Rīgas pilsētas pašvaldību – pārstāvošā iestāde –Rīgas domes Labklājības departaments – norāda, ka neatzīst prasību, pamatojoties uz Lēmuma argumentāciju.

[5] Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmā daļa noteic, ka administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi.

Savukārt minētā panta ceturtā daļa noteic, ka tiesa lietu mutvārdu procesā tiesas sēdē izskata, ja pirmās instances tiesai to lūdzis pieteicējs (..).

Tā kā pieteicējs tiesai nav lūdzis lietu izskatīt mutvārdu procesā, tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmajai daļai lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējusi pieteicēja un atbildētājas rakstveidā iesniegtos argumentus, lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par lietas faktiskiem apstākļiem, lietā ir strīds par to, vai Rīgas Sociālais dienests ir pareizi atteicis pieteicējam dzīvokļa pabalsta apmēru, izmantojot Noteikumos Nr.56 noteikto formulu.

[8] Lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118/2007 10.punktu)*, proti, jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Pamats izdot personai labvēlīgu administratīvo aktu ir tad, ja pastāv visi tā izdošanas priekšnoteikumi *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.SKA-84/2007 9.1.punktu)*. Turklāt, izvērtējot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesa nav saistīta ar administratīvā akta pamatojumā norādītajiem argumentiem. Proti, lemjot par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi *(sal. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118/2007 10.punktu)*.

[9] Sociālās palīdzības sniegšanas un saņemšanas principus, to personu loku, kurām ir tiesības saņemt šo palīdzību noteic Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likums. Šī likuma 32.pantā ir noteikts, ka sociālās palīdzības mērķis ir sniegt materiālu atbalstu krīzes situācijā nonākušām trūcīgām un maznodrošinātām ģimenēm (personām), lai apmierinātu to pamatvajadzības un veicinātu darbspējīgo personu līdzdarbību savas situācijas uzlabošanā.

Minētā likuma normas nenoteic dzīvokļa pabalsta piešķiršanas noteikumus, bet deleģē šo funkciju pašvaldībām. Proti, minētā likuma 35.panta piektajā daļā ir noteikts, ka dzīvokļa pabalsta apmēru, izmaksas kārtību un personas, kuras ir tiesīgas saņemt šo pabalstu, reglamentē pašvaldības saistošajos noteikumos.

Tātad pašvaldībai ir tiesības izvērtēt gadījumus, kuros dzīvokļa pabalsts ir piešķirams, tā pretendentu loku, kā arī apmēru. Tādejādi secināms, ka pašvaldībai it dota normatīvajos aktos noteiktā rīcības brīvība dzīvokļu pabalstu piešķiršanai.

Pamatojoties uz Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 35.panta piektajā daļā minēto normu, Rīga pilsētas pašvaldība ir izdevusi Noteikumus Nr.56 *(spēkā līdz 2013.gada 22.janvārim)*.

[10] Saskaņā ar Noteikumu Nr.56 1.2.apakšpunktu tiesības saņemt šajos saistošajos noteikumos paredzēto dzīvokļa pabalstu ir ģimenei vai atsevišķi dzīvojošai personai, kas deklarējusi savu pamata dzīvesvietu Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā ne mazāk kā divpadsmit mēnešus pirms pabalsta pieprasīšanas, dzīvo atbilstoši norādītajai adresei, ja vidējie ienākumi pēdējo trīs mēnešu laikā nepārsniedz Ls 200 katram ģimenes loceklim mēnesī un nepārsniedz Ls 250 atsevišķi dzīvojošai personai mēnesī.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.56 2.1.apakšpunktu dzīvokļa pabalsta apmēru aprēķina, ņemot vērā palīdzības pieprasītāja ienākumus (1.pielikums "Ienākumu un materiālā stāvokļa deklarēšana"), Ministru kabineta un Rīgas domes noteikto garantēto minimālo ienākumu līmeni un normatīvos izdevumus (2.pielikums "Dzīvokļa pabalsta aprēķināšana un normatīvie izdevumi"), kas nevar būt lielāki par īres un pakalpojumu, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, kvītīs faktiski norādīto maksu.

Saistošo noteikumu Nr.56 2.3.apakšpunktā noteikts, ka dzīvokļa pabalstu palīdzības pieprasītājam piešķir ar mēnesi, kurā saņemts palīdzības pieprasītāja iesniegums, uzrādīti pabalsta aprēķināšanai nepieciešamie dokumenti, iesniegta un parakstīta iztikas līdzekļu deklarācija un ar darbspējīgu personu noslēgta vienošanās par līdzdarbību. Dzīvokļa pabalsts tiek piešķirts uz laiku līdz deklarācijas, kas noteikta normatīvajos aktos par kārtību, kādā ģimene vai atsevišķi dzīvojoša persona atzīstama par trūcīgu, spēkā esamības

perioda beigām.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.56 2.5.apakšpunktu, ja palīdzības pieprasītājs nemaksā par dzīvokli savu maksājumu daļu pilnā apmērā vai sniedz nepatiesas ziņas, vai nepilda noslēgto vienošanos par līdzdarbību, Sociālais dienests var atteikt piešķirt (pilnībā vai daļēji) dzīvokļa pabalstu, kā arī noteikts, ka dzīvokļa pabalsta piešķiršanu atsaka, ja pieprasītājam ir uzkrājumi.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka dzīvokļa pabalstu piešķir personai, ja tās ienākumu līmenis nepārsniedz Noteikumu Nr.56 1.2.apakšpunktā noteikto līmeni, tā atbilst pārējiem kritērijiem, kā arī ir iesniegusi visus nepieciešamos dokumentus pabalsta aprēķināšanai. Pabalsts tiek piešķirts uz laiku līdz deklarācijas, kas noteikta normatīvajos aktos par kārtību, kādā ģimene vai atsevišķi dzīvojoša persona atzīstama par trūcīgu, spēkā esamības perioda beigām.

[11] Dzīvokļa pabalsts aprēķināms saskaņā ar Noteikumos Nr.56 1.2.apakšpunktā noteikto formulu: dzīvokļa pabalsta apmērs tiek aprēķināts kā starpība starp palīdzības pieprasītāju kopējo garantētā minimālā ienākumu summa palīdzības pieprasītājiem un normatīvo izdevumu summu un palīdzības pieprasītāju kopējiem ienākumiem: P = GMI +K – I, kur P – dzīvokļa pabalsta apmērs, GMI – garantētā minimālā ienākumu summa palīdzības pieprasītājiem, K – normatīvie izdevumi par īri un komunālajiem pakalpojumiem, I – palīdzības pieprasītāju ienākumi (ieskaitot attiecīgajā mēnesī saņemto GMI līmeņa pabalstu).

Pārbaudot Rīgas Sociālā dienesta veiktā aprēķina atbilstību iepriekš minētajai formulai, tiesa konstatē turpmāk minēto.

[11.1] Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 1.panta 10.punkts noteic, ka pabalsts garantētā minimālā iztikas līmeņa nodrošināšanai ir naudas un mantiskais pabalsts vai naudas vai mantiskais pabalsts, ko piešķir ģimenēm vai atsevišķi dzīvojošām personām, kuras objektīvu apstākļu dēļ negūst pietiekamus ienākumus un kuras atzītas par trūcīgām. Šis pabalsts nodrošina katram ģimenes loceklim garantēto minimālo ienākumu līmeni.

Rīgas domes 2007.gada 3.jūlija saistošo noteikumu Nr.84 „Noteikumi par Rīgas pilsētas pašvaldības sociālajiem pabalstiem” *(spēkā līdz 2013.gada 22.janvārim)* 29.punkts noteic, ka36garantētā minimālā ienākumu līmeņa apmērs klientam mēnesī ir pilngadīgai personai – Ls 40 mēnesī, bērnam – Ls 45 mēnesī un vecuma un invaliditātes pensiju saņēmējiem – Ls 90 mēnesī.

No Rīgas domes Labklājības departamenta rīcībā esošās informācijas izriet, ka pieteicējs 15.11.2012. vērsās Sociālajā dienestā, aizpildīja iztikas līdzekļu deklarāciju, kurā norādīts, ka pieteicēja ģimenes vidējie ienākumi ir Ls 384,94 mēnesī, vidējie ienākumi vienam ģimenes loceklim mēnesī ir Ls 128,31, kas atbilst maznodrošinātas ģimenes statusam. Pieteicēja ģimenē ir viena darbspējīga persona un divi vecuma pensijas saņēmēji, līdz ar to pieteicēja ģimenes kopējais garantētā minimālā ienākuma līmenis ir Ls 220 mēnesī..

[11.2] 2012.gada 15.novembra iztikas līdzekļu deklarācijā konstatēts, ka normatīvie izdevumi par īri un komunālajiem pakalpojumiem pieteicēja ģimenei 2012.gada novembrī ir Ls 100,27, 2012.gada decembrī ir Ls 105,48 un 2013.gada janvārī ir Ls 100,27.

Palīdzības pieprasītāja ģimenes ienākumi ir Ls 384,94 mēnesī.

[11.3] Saskaņā ar Noteikumu Nr.56 2.1.apakšpunktu dzīvokļa pabalsta apmēru aprēķina, ņemot vērā palīdzības pieprasītāja ienākumus (1.pielikums “Ienākumu un materiālā stāvokļa deklarēšana”), Ministru kabineta un Rīgas domes noteikto garantēto minimālo ienākumu līmeni un normatīvos izdevumus (2.pielikums “Dzīvokļa pabalsta aprēķināšana un normatīvie izdevumi”), kas nevar būt lielāki par īres un pakalpojumu, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, kvītīs faktiski norādīto maksu.

Aprēķinot dzīvokļa pabalstu tiek ņemti vērā pieteicēja ģimenes ienākumi Ls 384,94 un pieteicēja ģimenes kopējais GMI līmenis Ls 220. Pēc dzīvokļa pabalsta aprēķina (pieteicēja ģimenes ienākumi Ls 384,94 - ģimenes kopējais GMI līmenis Ls 220 = Ls 164,94) Ls 164,94 paliek pieteicējam dzīvokļa īres un komunālo pakalpojumu apmaksai. Pēc Sociālā dienesta sniegtās informācijas pieteicēja dzīvokļa īres un normatīvie komunālo pakalpojumu apmaksas izdevumi ir mazāki par Ls 164,94 mēnesī (novembrī - Ls 100,27, decembrī – Ls 105,41, janvārī Ls 100,27). Tā ka pieteicēja ģimenes ienākumi ir pietiekoši, lai pieteicējs varētu samaksāt par dzīvokļa īri un komunālo pakalpojumu normatīvajiem izdevumiem, tad Sociāla dienestam nav pamata piešķirt pieteicējam dzīvokļa pabalstu.

Tas nozīmē, ka Rīgas domes Labklājības departaments pareizi ir atteicis pieteicējam dzīvokļa pabalstu.

[12] Līdz ar to tiesa atzīst, ka nav pamata pieteicēja pieteikuma apmierināšanai par pienākuma uzlikšanu Departamentam izdot labvēlīgu administratīvo aktu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu, 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt E.K pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu piešķirts dzīvokļa pabalsts par laika periodu no 2012.gada 1.novembra līdz 2013.gada 31.janvārim.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis S.Linkevičs